

תת"ע (צפת) 8992-09-23 - מדינת ישראל נ' כהן ליאור נסים כהן ליאור נסים

בית משפט השלום לתעבורה בצפת

תת"ע 8992-09-23 מדינת ישראל נ' כהן ליאור נסים
תת"ע 5419-10-23 שם תיק ללא שמות חסויים
תת"ע 5261-10-23 שם תיק ללא שמות חסויים
תת"ע 5260-10-23 שם תיק ללא שמות חסויים
תת"ע 8993-09-23 שם תיק ללא שמות חסויים
תת"ע 8991-09-23 שם תיק ללא שמות חסויים
תת"ע 8746-09-23 שם תיק ללא שמות חסויים
המ"ש 13338-01-23 שם תיק ללא שמות חסויים
המ"ש 13333-01-23 שם תיק ללא שמות חסויים
ועוד...
תיק חיצוני: 90518110409

לפני כבוד השופט יוסף יעקבי

מדינת ישראל

מאשימה
נגד

כהן ליאור נסים כהן ליאור נסים

נאשם

החלטה

1. לפני בקשה זהה ב-8 תיקים, והיא ביטול כתבי האישום מחמת התיישנות.
2. עניין של העבירות בתיקים הללו הינה נהיגה במהירות מעל המותר אשר נתפסה בעדשת המצלמה א'3, לפי הפירוט דקלמן:
- א. 8992-09-23 - נהיגה ביום 07/06/2020 במהירות 118 קמ"ש במקום בו מותרת נהיגה במהירות 90 קמ"ש.
- ב. 8993-09-23 - נהיגה ביום 21/06/2020 במהירות 123 קמ"ש במקום בו מותרת נהיגה במהירות

עמוד 1

90 קמ"ש.

ג. 8991-09-23 - נהיגה ביום 12/07/2020 במהירות 122 קמ"ש במקום בו מותרת נהיגה במהירות 90 קמ"ש.

ד. 8746-09-23 - נהיגה ביום 25/08/2020 במהירות 126 קמ"ש במקום בו מותרת נהיגה במהירות 90 קמ"ש.

ה. 5420-10-23 - נהיגה ביום 08/11/2020 במהירות 116 קמ"ש במקום בו מותרת נהיגה במהירות 90 קמ"ש.

ו. 5260-10-23 - נהיגה ביום 22/11/2020 במהירות 116 קמ"ש במקום בו מותרת נהיגה במהירות 90 קמ"ש.

ז. 5261-10-23 - נהיגה ביום 11/04/2021 במהירות 117 קמ"ש במקום בו מותרת נהיגה במהירות 90 קמ"ש.

ח. 5419-10-23 - נהיגה ביום 18/04/2021 במהירות 119 קמ"ש במקום בו מותרת נהיגה במהירות 90 קמ"ש.

3. ביום 23/01/2023 הוגשו 2 בקשות הארכות מועד להישפט, בה נטענו ע"י הנאשם כי לא קיבל את הדוחות בדואר וכלל לא ידע עליהם (13338-01-23, 13333-01-23).

טענות הנאשם:

4. הנאשם טוען:

א. כי אין מחלוקת כי אישורי המסירה כלל לא הגיעו לידי ומשכך הגיש את הבקשות להארכת מועד להישפט, אשר התקבלו בבית המשפט.

ב. אין מחלוקת שהנאשם באמצעות בא כוחו העביר את החלטות בית המשפט למפנ"א.

ג. עפ"י סעיף 225א(1) לחסד"פ :

(א1) היתה העבירה עבירת תעבורה כמשמעותה בפקודת התעבורה, שהחשד לביצועה מבוסס על צילום רכב כאמור בסעיף 27א או 27א1 לפקודה האמורה, לא יוגש עליה כתב אישום ולא יומצאו לבעל הרכב בענינה הזמנה או הודעת תשלום קנס, אם כתב האישום, ההזמנה או הודעת תשלום הקנס טרם נשלחו ועברה תקופה כמפורט להלן:

(1) ארבעה חודשים ממועד ביצוע העבירה, למעט רכב כאמור בפסקה (2);

ד. אישורי המסירה בתיקים אינם עומדים בדרישות שנקבעו בתקנה 44 לתקנות סדר הדין הפלילי ואין מחלוקת כי על אישור המסירה כתוב "לא ידוע במען"/" העתיק מקום מגוריו"/"לא נדרש", כאשר באישורי המסירה חסרים פרטים מהותיים כגון: שם הדוור, מועד הביקור, חתימת הדוור כו'.

ה. עוד מפנה ב"כ הנאשם למס' פסקי דין שבהם נתקבלה טענת ההתיישנות.

ו. גם החוק וגם הפסיקה קובעים באופן חד משמעית וברור כי על המאשימה להמציא תוך 4 חודשים הודעה על ביצוע העבירה.

5. ביום 18.9.2024 ביקשתי את תגובת המאשימה, ביום 30.9.24 הוגשה תגובת המאשימה ובה טענה המאשימה כי המבקש לא העלתה את טענת ההתיישנות שלו בהזדמנות הראשונה וכי לטענתה, מרגע שנתבקשה הבקשה להארכת מועד להישפט, לא חלה מגבלת זמן כלשהי תוך הפנייה לסעיף 229(א) ולרשות ערעור פלילי 2487/15.

6. ביום 30/9/24 הפניתי את המאשימה להחלטת בית משפט בתיק 8915-09-23 מ"י נ' דוידאן יניב אשר ניתנה ביום 29/4/2024 ע"י כבוד השופטת עספור שאהין ושעליה לא ערערה המאשימה, וממנה עולה כי מועד ההתיישנות בתעבורה מתחיל מיום שהוגשה הבקשה להישפט בין שזו הוגשה במועד ובין שזו הוגשה לאחר קבלת הארכת מועד להישפט.

7. ביקשתי מהמאשימה כי תבדוק לגבי כל אחד מהדוחות האם חלפה תקופה של שנה מיום הגשת הבקשה להישפט אם לא.

8. ביום 22/10/2024 נתקבלה תשובת המאשימה אשר שבה והפנתה לפסיקתו של בית המשפט העליון נתאי נ' מ"י (ללא ציון מראה מקום או מספר). ולפיה לטענתה אין התיישנות כלל. המאשימה לא התייחסה לבקשתי לבדוק את המועד שחלף מיום הגשת הבקשה להישפט ועד להגשת כתבי האישום.

9. ביום 02/12/2024 החלטתי לקבל את הבקשה וקבעתי כי כל הדוחות התיישנו וכי נימוקי החלטתי יינתנו בהמשך.

נימוקי ההחלטה:

10. יש להבחין בין 8 הדוחות שבהם ניתנה הארכת מועד להישפט, לבין 2 הדוחות שבהם נתבקשה הארכת מועד להישפט וטרם ניתנה. באשר ל-8 הדוחות הראשונים שבהם הוגשה הארכת מועד להישפט קבעה כב' השופטת שאהין-עספור כי מרגע שניתנה הארכת המועד יש למדינה שנה כדי להגיש כתבי אישום, ומשחלפה השנה התיישנו הדוחות.

11. הנאשם טוען כי יש לבחון תחילה את תקופת ההתיישנות המצוינת בסעיף 225א(1)(1) לחסד"פ ולקבוע כי מכיוון שהמאשימה לא עמדה במועד הקבוע שם למשלוח הודעה על ביצוע העבירה, הרי שהדוחות התיישנו עוד בטרם בקשתו להארכת מועד להישפט.

12. הנאשם טוען כי לא היתה לו הזדמנות אחרת לטעון את טענתו. ולפיכך, היא נטענת רק עתה.
13. מכיוון שהמאשימה לא התייחסה להחלטתי ולא בדקה את המועד שחלף מיום שניתנה הארכת המועד להישפט ועד ליום הגשת כתבי האישום, אני מניח כי מועד זה עולה על שנה.
14. בפסק הדין אליו הפנתה המאשימה עצמה, רע"פ 867/18 **ראובן נתאי נ' מדינת ישראל** (נבו 4.2.2018) נקבע: " . . . הנה כי כן, קובע המחוקק במפורש, בחקיקה ראשית ובחקיקת משנה, כי לעניין מרוץ ההתיישנות בנסיבות כגון דנן, המועד הקובע הוא מועד מסירת ההזמנה לדין".
15. מהאמור עולה כי המרוץ להתיישנות מתחיל מעת קבלת הודעת הנאשם על רצונו להישפט ועד למסירת ההזמנה לדין לנאשם. המאשימה צריכה להוכיח שההזמנה לדין נמסרה בתוך תקופה של שנה מיום קבלת הודעתו של הנאשם להישפט.
16. בעניינינו הנאשם הגיש בינואר 2023 הארכות מועד להישפט, בטענה שאף דוח לא הגיע אליו בדואר וכלל לא היה מודע אליהם.
17. באישור המסירה אשר צירפה המאשימה לאחד מהדוחות נכתב "העתיק מקום מגוריו למען לא ידוע".
18. לפיכך, לשיטתי אין צורך להכריע בטענה, כי לא נתקבלה הודעה על ביצוע העבירה במשך 4 חודשים מיום ביצועה (כאמור בסעיף 225א(1)(1) לחסד"פ), שכן עליבא דכולי עלמא חלפה תקופת ההתיישנות שמיום הגשת הבקשה להישפט ועד להגשת כתבי האישום שלפניי. (כאמור בסעיף 230 לחסד"פ).
19. בעניין זה אפנה גם להחלטות של בתי המשפט השונים בכל רחבי הארץ :
- א. תת"ע (תעבורה חד') 7219-11-19 **מדינת ישראל שלוחת תביעות תעבורה חדרה נ' גמאל באסל** (נבו 28.1.2020)
- ב. תת"ע (תעבורה עכו) **11563-02-20 מדינת ישראל נ' נוי רועי** (נבו 21.12.2020)
- ג. תת"ע (תעבורה עכו) **5415-06-22 מדינת ישראל נ' דינה אבו רומחין-חאג'** (נבו 21.6.2023)
- ד. תת"ע (תעבורה מרכז) **8776-09-20 מדינת ישראל נ' חנאן חאג' יחיא** (נבו 12.1.2021)
20. באשר ל-2 הבקשות להארכת מועד להישפט שטרם ניתנה בהם הארכה המבוקשת, הרי שבהן יש לבדוק אם אכן חלפו 4 חודשים מיום ביצוע העבירה ועד למשלוח הדוחות אל המבקש.

21. דהיינו על פניו, כשמדובר בעבירת תעבורה המתבססת על צילום העבירה כמו במקרה שלפנינו, על המאשימה להוכיח שהודעה על דבר ביצוע העבירה נשלחו לכתובת הנאשם וזאת בתוך 4 חודשים מיום ביצוע העבירה.

22. לאחר עיון ב2 תיקי המ"ש שהוגשו: בתיק המ"ש 13333-01-23 אישור המסירה חזר "לא ידוע במען" עם התאריך 8/7 ללא ציון שנה.

בתיק המ"ש 13338-01-23 לא צורף כל מסמך המעיד על מסירה שנעשתה.

23. על מנת להשלים את תמונת המצאת דבר ביצוע העבירה או ההזמנה יש לבחון את סעיף 44א' בתקנות החסד"פ ושם נקבע:

"...ההודעה לתשלום קנס או ההזמנה למשפט לעניין עבירת קנס כאילו הומצאה כדין גם בלא חתימה על אישור המסירה, אם חלפו חמישה עשר ימים מיום שנשלחה בדואר רשום, זולת אם הוכיח הנמען שלא קיבל את ההודעה או את הזמנה מסיבות שאינן תלויות בו ולא עקב הימנעותו מלקבלן."

24. עפ"י רע"פ 2307/98 **קריב אהוד נ' מדינת ישראל** (נבו 1.6.1998) שם נקבע: שעל מנת שחזקת המסירה בסעיף זה תתגבש, אין צורך בחתימתו של הנאשם על גבי אישור המסירה. אולם יש צורך להוכיח, בראיה, כי דבר הדואר נשלח, דהיינו על המאשימה להוכיח קיומן של העובדות הממלאות אחר משלוח ההזמנה או הודעה לנאשם בדואר רשום, תוך הצגת אישורי המסירה.

25. ביום 30.9.2024 בהחלטתי הוריתי למאשימה להמציא אסמכתאות בדבר שליחת הדוחות, ומכיוון שהמאשימה (המשיבה) בחרה שלא להתייחס לטענה זו, אין לי אלא כדי להניח כי מועד זה חלף. ולפיכך, קבעתי כי גם באשר לדוחות אלה חלה ההתיישנות הקבועה בסעיף 225.

סוף דבר:

26. לאור כל האמור לעיל, אני מורה על מחיקת כתבי האישום בכל התיקים דנן.

ניתנה היום, ט' כסלו תשפ"ה, 10 דצמבר 2024,
בהעדר הצדדים.